

Čís. 7428.

Hostinský, jenž pro svůj zisk pořádá ve svých živnostenských místnostech taneční zábavy a přivodí tím četnější shromáždění lidí, má dbáti podle §§ 1297, 1299 obč. zák. zvýšené pozornosti. Předpisy zákona ze dne 27. března 1887, čís. 27 z. zák. pro Čechy nemohou tu plně přijíti v úvahu, přichází tu však v úvahu § 121 stavebního řádu pro Čechy ze dne 8. ledna 1889, čís. 5 z. zák. pro Čechy. Předpisu tomuto jest vyhověno tím, že klíč od nouzového východu visel na řetěze na dveřích východu.

Rozpoutání se rvačky v taneční místnosti není událostí, s níž by pořadatel taneční zábavy musel v ten způsob počítati, by shromáždění lidé mohli se vzdáliti v nepatrné, na vteřiny čítané době.

(Rozh. ze dne 21. října 1927, Rv I 1882/26.)

Žalobkyně navštívila taneční zábavu v hostinci žalovaného. Místnost, v níž se zábava konala, měla nouzové východy, které však byly uzavřeny na klíč, visící na řetěze u dveří nouzového východu. Za taneční zábavy došlo ku rvačce a nastala panika, za níž žalobkyně vyskočila otevřeným oknem a se poranila. Žaloba o náhradu škody proti hostinskému Rudolfovi P-ovi byla zamítnuta soudy všech tří stolic. Nejvyšším soudem z těchto

důvodů:

Jde o to, zda k vyloučení viny Rudolfa P-a stačilo, že klíč od nouzových dveří visel na řetěze na nich připevněném. Přisvědčiti jest dovolatelce, že hostinský, jenž pro zisk pořádá ve svých živnostenských místnostech taneční zábavy a přivodí tím četnější shromáždění lidí, má podle § 1297 a 1299 obč. zák. dbáti zvýšené pozornosti, jak dovozeno v rozhodnutích čís. 4696 a 4793 sb. n. s. Předpisy zákona ze dne 27. března 1887, čís. 27 z. zák. pro Čechy nemohou tu plně přijíti v úvahu; zákon tento jedná v §§ 1—39 o tom, jak se mají stavěti nová divadla, tudíž obsahuje předpisy pro budovy, kde třeba zvláštní péče o bezpečnost lidí shromážděných; v § 40 dovoluje obdobné použití předchozích předpisů na představení krasojedců, ohňostrůjců, provazolezců a na jiná představení, při kterých jest třeba podobných zařízení pro hlediště jako při divadle. Nepatří sem tedy sál pro pouhý tanec. Za to mohl by přijíti v úvahu předpis § 121 stavebního řádu ze dne 8. ledna 1889, čís. 5 z. zák. pro Čechy, podle něhož při budovách určených k tomu, aby se v nich scházelo větší množství lidí, může stavební úřad v mezích zájmů veřejných a ohledů policie požárové učiniti opatření výjimečné v příčině jich zařízení, a má býti zvláště hleděno k tomu, by při nebezpečí požáru bylo každému možno se rychle zachrániti a jest dbáti policejních předpisů v tomto ohledu. V souzeném případě žalobkyně netvrdila, že jsou v obci S. zvláštní policejní předpisy pro taneční zábavy. Všeobec-

nému předpisu § 121 stavebního řádu jest, jak soudové nižších stolic správně dovodili, vyhověno tím, že klíč od nouzového východu visel na řetěze na dveřích těchto připevněném. Dovolatelka klade důraz na to, že za paniky, kterou způsobilo více rváčů házením sklenic, znamenala při tlačení velkého množství v sále shromážděných lidí každá vteřina, které bylo k otevření takových dveří nutno, ztrátu na čas; proto prý měly být dveře otevřeny. Ale počítati s panikou, při které jedna jediná vteřina rozhoduje, není a nemůže být uloženo ani tomu, kdo má dbáti zvýšené opatrnosti podle §§ 1297 a 1299 obč. zák. Není ani technicky možno, by v době na vteřiny počítané se místnost vyprázdnila, nastane-li panika. Dokonce i zákon ze dne 27. března 1887, čís. 27 z. zák. pro Čechy, jednající o stavbě divadel, tedy budov, kde jest dbáti zvláštní péče o bezpečnost lidí v hledišti stěsnaných, nařizuje v § 22, že východů z hlediště musí být tolik, by zcela obsazené hlediště za obyčejných poměrů nejvýše ve 4 minutách mohlo být vyprázdněno. Rozpoutání se takové rvačky, k níž v tomto případě došlo a při níž dle tvrzení dovolatelčina záleželo na vteřině, není událostí, s níž by pořadatel taneční zábavy musil v ten způsob počítati, by shromáždění lidé mohli se vzdáliti v nepatrné na vteřiny čítané době. Že žalobkyně sama s možností takové zcela mimořádné události nepočítala, jest patrné z toho, že sama zábavu navštívila. Nelze tedy Rudolfu P-ovi přičítati vinu na tom, že žalobkyně utrpěla úraz tím, že v panice rváči způsobené vyskočila z okna.

Čís. 7429.

Ochrana nájemců (zákon ze dne 26. března 1925, čís. 48 sb. z. a n.).

Historický vývoj § 18 zákonů o ochraně nájemců.

»Postoupením bytu« rozumí zákon úmluvu mezi dosavadním nájemníkem nebo uživatelem bytu a uchazečem o byt toho obsahu, že nájemník nebo uživatel ustoupí, ale jen pod podmínkou, že uchazeč koupí zařízení bytu. Rozsah vzájemné povinnosti stran k obnově dřívějšího stavu.

(Rozh. ze dne 21. října 1927, Rv I 30/27.)

Žalobkyně, by docílila uprázdnění bytu žalovaného (dosavadního nájemníka), koupila od něho nábytek za 17.000 Kč, žalovaný s ní došel k vlastníku domu a žalobkyně od něho byt najala. Žalobu o vrácení oněch 17.000 Kč o b a n i ž š í s o u d y zamítly, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Nesprávně prý posoudil soud první stolice věc po stránce právní, máje za to, že tu není předpokladů § 18 zákona o ochraně nájemníků proto, že nebyl byt žalobkyni pronajat žalovaným, nýbrž majitelem domu. Zákonné toto ustanovení zakazuje nejen pronájem, nýbrž i postoupení bytu s podmínkou koupě nábytku. Že byt byl žalovaným pod podmínkou koupě nábytku žalobkyni postoupen, vychází prý z vlastního přednesu žalovaného. Odvolání nelze přiznati oprávně-